

Jakpak by asi dopadlo Deset přikázání, kdyby je musel Mojžíš nechat schvalovat v parlamentu?

Ronald Reagan

Má smysl daňová progresivita?

RADIM SMETKA

V posledních měsících se v médiích často mluví o obnovení progresivního zdanění u daně z příjmu fyzických osob. To vše z jediného důvodu – zvýšit příjmy státního rozpočtu. Jak to tedy

je s efektivitou progresivního zdanění a kolik peněz změna přinese do státního rozpočtu?

Souboj o tento pilíř přímého zdanění má kořeny snad již v době vzniku této daně. Na jedné straně vždy stáli socialisté, kteří věří, že stát dokáže s penězi občana naložit lépe, než občan sám. Na druhé straně stáli zastánci principů laissez faire, kteří věří, že jen občan sám ví, co nejvíce potřebuje. Na tom ostatně není nic divného, je to zkrátka střet idejí a myšlenek. S tím, jak daně rostou, však tento střet ztrácí na racionalitě. A to právě v bodě, kdy zvýšení daní nepřinese žádné další příjmy do státního rozpočtu.

Pro všechna zdanění, příjmů nevyjímaje, platí zákonitost, které objevil Arthur Laffer. V principu jde o to, že příjmy státu na daních vychází ze dvou protichůdných tendencí: čím vyšší sazba daně, tím větší část stát ukrojí z příjmu/spotřeby občana (což je poměrně jasné). Druhou tendencí je, že čím vyšší sazba daně, tím nižší částka se zdaňuje, a to vlivem klesání motivace občana pracovat/spotřebovávat, větší pravděpodobnosti skrývání příjmů, vlivem fyzické nebo účetní emigrace občanů. Z těchto protichůdných tendencí plyne, že existují tři zajímavé body na škále daňových sazeb. První je 0%, při které stát nevybere nic, ale lidé jsou nejvíce aktivní. Druhá je 100%, při které stát opět nevybere nic, protože lidé nemají důvod pracovat. A třetí může být kdekoli mezi, a při takové sazbě stát vybere nejvíce. Jakákoliv sazba za tímto maximumem je iracionální, protože stát nevybere maximum, ale přitom občana omezují více, než při maximumu. Toto maximum je

zároveň zlomovým bodem, kdy se socialistické požadavky na zvýšení daní stávají naprosto neospravedlnitelnými.

Současná mezní sazba daně z příjmu pro zaměstnance je však 48,6%, protože než se dostane mzda od zaměstnavatele do rukou zaměstnance, je postupně zdaněna 5x (6,7% zdravotní pojištění, 18,7% sociální pojištění, 15% daň z příjmu fyzických osob, 3,4% zdravotní pojištění podruhé a 4,9% sociální pojištění podruhé). Skutečná efektivní míra zdanění platů je přibližně mezi 30% a 40%. Z debaty o optimálním nastavení daní se naprosto vytratily argumenty a nahradily je milionkrát omlété fráze. Paroubek se Svobodou hlásají, že progresivní zdanění je solidární, stejně tak Topolánek a Kalousek omílají, že rovná daň je spravedlivější, ale už se nepozasta-

vují nad její neúnosně vysokou hladinou a mezitím pokrytecky vymýšlejí zdanění luxusu. Janota přidává, že si nemůžeme dovolit tak nízké daně a že progresivním zdaněním získá 4 mld. do státního rozpočtu navíc. Vše bez argumentů a důkazů.

Jaké nastavení daně z příjmu je nejvýnosnější? Pokud bychom si hypoteticky pro všechny příjmové skupiny vypočítali Lafferovo maximum, pak bychom dospěli k nejvyšší možné míře zdanění – tedy socialistickému ideálu. Něco podobného provedl již ekonom Mirrlees, který objevil něco, co je v naprostém rozporu se socialistickým dogmatem progresivního zdanění, kterému podlehl i pan ministr Janota. Objevil totiž, že nejvíce se na daních vybere tehdy, když mezi lidmi s nejnižšími

(Pokračování na str. 2)

Návrh poctivé odpovědi českých politiků svým zemědělcům

IVO STREJČEK

Otázky Václava Moravce z Jihlavy nijak nepřekročily rámec rádooby hollywoodského tyjátru. To není ani překvapení ani zklamání. Václav Moravec prostě předvedl standardní iluzi politické debaty, kterou mu koncesionáři po léta baští. Nakonec, co jiného jim zbývá.

Za problém považují zhusta povrchní či dokonce s neznalostí hraničící názory představitelů politických stran. Svázání obavou o ztrátu několika desítek možných voličských hlasů zapomínali na to, že zemědělci jsou sice ctihodnou součástí společnosti, ale ne jedinou.

Mrzelo mě, že se účastníci báli otevřeně říci pravdy, které jsou v současném evropském kontextu téměř neměnné a ať již vyhraje volby kdokoli, má minimální šance je změnit.

Zemědělská politika je řízena z Bruselu

První a nejvýznamnější pravdou je, že zemědělská politika je již zcela řízena "z Bruselu". Český ministr zemědělství připomíná nešťastnou postavu vládního pošťáka, který si v Bruselu nafasuje kufr úkolů, v Čechách je splní a následně v Bruselu referuje o tom, jak se mu to povedlo.

Čeští zemědělci a jejich produkce jsou zcela zapojeni do systému tzv. Jednotné zemědělské politiky a podmínky pro české farmáře v rámci této politiky jsou v současnosti takové, jaké jsme si před vstupem do EU vyjednali.

Tam hledejme základní příčinu a snažme se nezapomenout, že česká vyjednávací delegace pod vedením Pavla Teličky

(Pokračování na str. 2)

Má smysl...

(Pokračování ze strany 1)

příjmy až středními příjmy je rovná sazba daně (stejně %) a mezi lidmi se středními příjmy až vyššími příjmy je rovná daň (stejná částka = strop), čili daňová degrese. Socialisté, pokud chtějí na daních vybrat co možná nejvíce, by měli bojovat za rovnou daň se stropem pro nejbohatší. Chápu však, že takový koncept je těžko politicky obhajitelný u nízkopříjmových voličů. Alespoň by tedy měli lpět na sazbě rovné. Pokud však bojují za daňovou progresi a to především u nejvyšších platových skupin, pak si tím nemohou dopomoci k dalším příjmům do státního rozpočtu. Jak tedy pan ministr Janota dospěl k předpokladu, že dojde k navýšení příjmů o 4 miliardy? Daňová progresse by mohla zvýšit příjmy do státního rozpočtu pouze při velmi nízkých daních.

Nemyslím si, že je reálné vypočítat Lafferovo maximum pro několik příjmových skupin, domnívám se však, že při současné sazbě daně z příjmu 48,6% nemůže dojít ke zvýšení daňových odvodů. Připomínám, že ČSSD navrhuje zvýšení zdanění příjmů u nejvyšší příjmové skupiny na 62 % (zvýšení sazby DPFO z 15% na 38 %, nově počítaných opět z hrubé mzdy - <http://www.cssd.cz/volby/oranzove-knihy/>). Jako důkazy pro to, že jsou ministři výpočty špatné a nedojde ke zvýšení výběru, mohou posloužit údaje mezi roky 2007 a 2008, kdy zavedení rovné daně a stropu na sociálním pojištění přineslo do státního rozpočtu více peněz skoro od všech příjmových skupin a to po odečtení hospodářského růstu. Nejvyšší nárůst odvedených daní v roce 2008 nastal právě u nejbohatších 30 % lidí, kteří přispěli na daních o 6,5 % více, než v roce 2007 (a to dokonce po odečtení reálného

růstu HDP, na který toto snížení daní mohlo mít pozitivní vliv). Pokud se odpoutám od mého laissez faire vnímání světa, pak se musím ptát: Jak chtějí ti pánové, kteří říkají, „že solidarita pomocí progresse je nutná“, pomáhat nejchudším snížením množství vybraných daní vlivem zvýšení sazby?

Nemyslím si, že země Evropské unie jsou zrovna ty, ze kterých bychom si měli brát příklad (obzvláště u daní), ale i ve srovnání s těmi bychom s mezní sazbou 62 % asi byli unikátem. Neměli bychom se ani nechávat uchláchnout od ODS nebo od pana Kalouska. Byli to totiž právě oni, kdo polovinu příjmových skupin zvýšil v roce 2009 jednu z daní z příjmu (označovanou jako DPFO), z 12 % resp. 19 % na 23,5 %, místo aby snížili daně všem.

Autor je poradce předsedy Strany svobodných občanů (www.svobodni.cz)

Návrh...

(Pokračování ze strany 1)

(vzpomíná si na to ještě někdo?) úkolovaná Zemanovou vládou (ani to si už asi nepamatujeme) uzavřela kapitolu zemědělství jako první z vyjednávacích zemí rok a půl před uzavřením všech vyjednávacích kapitol.

Poláci vyjednávali o podmínkách pro své zemědělce ještě v noci před podpisem Přístupové smlouvy (za Česko podepisoval a garantoval premiér Špidla). Podle toho také vypadají neporovnatelně lepší podmínky pro polské farmáře ve srovnání s našimi.

První poctivou odpovědí našim zemědělcům - namísto slibů o nesmyslných dotacích a ekologických daních či uvalení cel - tedy měl být příslib, že v případě výhry své politické strany, bude na post ministra zemědělství nominován politik, který bude mít odvahu se v Bruselu ozvat.

Mléko

Před vstupem ČR do EU nebyl zemědělský trh nijak regulován. Farmáři mohli produkovat tolik mléka, kolik se jim za nabídnuté ceny vyplatilo.

To se našim členstvím v EU změnilo. České republice byla přidělena národní produkční kvóta (maximální množství mléka, které může daný stát celkově vyprodukovat). Tato celková kvóta je rozpočítána a přidělena jednotlivým farmářům. Pokud přidělenou kvótu překročí, musí do pokladny EU platit pokutu.

Tato byrokratická regulace trhu vytváří prostředí permanentní nestability. Pro české farmáře velmi nevýhodný i tím, že v porovnání s okolními státy mají vyjednanou velmi nízkou dotaci.

V takovém prostředí nemohou svým produktem efektivně konkurovat a v situaci současných poklesů výkupních cen mléka musí, bohužel, vybiřet svá stáda.

Centrální europlánování mléčné produkce trvá již téměř 25 let a současný systém by měl skončit 31. března 2015.

Problém „mléka“ si zkuste zobecnit na produkci masa, obilovin, ovoce, zeleniny, drůbeže a jste doma.

Namísto přesvědčování publika o svých zemědělských kořenech tedy bylo poctivější jít s kartami na stůl a přiznat, že nástrojů k ovlivňování zemědělské politiky český poslanec moc ve svých rukou nemá.

Potravinová soběstačnost a český česnek

Jediný, kdo mohl toho večera tlouci pěstí do stolu a bouřit ve prospěch potravinové soběstačnosti, mohl být komunista. To je jejich omšelá mantra a my si pamatujeme, jak to dopadlo. Každoroční boj o zrno vyústil v nedostatek potravin.

Pánem na trhu je spotřebitel. On jediný má právo rozhodnout se, za co utratí svůj důchod.

Věřím, že náhodně dotázání občané Vysočiny dávají drtivou přednost českým

zemědělcům, ale nevěřím, že jsou na pultech posléze ochotni platit víc. Řekne se to jednoduše a líbivě, ale běžte se podívat do supermarketů a svých peněženek.

Poctivá odpověď politiků tedy měla znít: zabezpečení potravinové soběstačnosti, uvalení dovozních cel, vypsání ekologických daní a ochranná politika českých zemědělských produktů bude ve svém důsledku znamenat zdražení potravin. A to asi občan a volič nechce.

Ve snaze zalíbit se zemědělcům, politické zcela zapoměli na zákazníky (o rezignaci na volný trh ani nemluvě).

Co by měli čeští politikové poctivě říkat (nejen) zemědělcům

Vím, že mnozí ze čtenářů mého textu se mnou nebudou souhlasit, protože to vidí jinak. S tím vůbec nemám problém.

Myslím si totiž, že dokonce i v předvolební kampani se má voličům říkat pravda s odvahou. Minimálně proto, že svět kolem nás už v důsledku permanentních politických lží a slabošské politiky čelí státním bankrotům.

Autor je poslancem Evropského parlamentu za ODS a člen Skupiny Evropských konzervativců a reformistů.

NEJHLOUPĚJŠÍ VÝROK MĚSÍCE

„U nás to není na úkor krajiny. U nás se používají biopaliva z řepky, což je normální komodita, kterou naši zemědělci produkují.“

Jakub Šebesta 30. 3. 2010 v Událostech ČT

Ministr zemědělství tak reagoval na studii Evropské komise, která zjistila, že nadměrné pěstování olejnin má negativní důsledky na životní prostředí. Kolik by se u nás asi pěstovalo této normální komodity, kdyby nebylo přimíchávání biosložek povinné? Proč tedy pan ministr dotuje pěstování řepky 40 miliony ročně prostřednictvím Zemědělského intervenčního fondu, když jí naši zemědělci normálně produkují?

(rs)

RECENZE

Anthony Browne: Úprk rozumu

Politická korektnost a smrt veřejné rozpravy v moderní Británii

Britský konzervativní novinář a poradce londýnského primátora Borise Johnsona pan Anthony Browne napsal knihu, která je prvním uceleným pojednáním o fenoménu politické korektnosti. Autor se odkazuje na řadu prací, které se však tématem politické korektnosti zabývaly vždy jen v rámci specifických problémů (český čtenář může např. znát knihu Bernarda Goldberga „Jak novináři manipulují“, která popisuje praktiky politické korektnosti v jedné americké televizní stanici.)

Browne definuje politickou korektnost jako „ideologii, která klasifikuje určité skupiny lidí jako oběti, jež potřebují ochranu před kritikou, a jejíž příznivci věří, že jiný přístup nelze tolerovat“. Její zastánci věří, že jsou nejen na straně pravdy, ale i na straně dobra – a tudíž, že se jejich oponenti nejen mýlí, ale že jsou i zlí – proto Brown nazývá politickou korektnost „dikta-turou dobra“. Politicky korektní lidé vlastně vždy straní slabším bez ohledu na to, jestli si slabší věcně ochranu zaslouží – politická korektnost tedy bude velet protežovat v rozličných sporech přistěhovalce proti starousedlíkům či Tibeřany vůči Číňanům atd. To je ale podle Browna chyba: „Kdyby všichni mocní a byli zlí a všichni bezbranní dobří, neexistoval by konflikt mezi zdravým rozumem a politickou korektností. Ale tak tomu není.“ Politická korektnost může často být v rozporu s věcnou správností.

Browne vyvozuje, že lidé mají vnitřní potřebu stát na straně práva a spravedlnosti, a proto z pohodlnosti často berou za své názory, které jsou všeobecně – v médiích – uznávané jako správné. Politická korektnost funguje podobně jako televizní reklama: všichni popírají, že by je ovlivňovala, ale ve skutečnosti se jí řídí úplně každý.

Browne dokazuje, že řada rozdílů, které zastánci politické korektnosti svádí na diskriminaci, má racionální základ. Např. rozdíly v platech mezi muži a ženami jsou způsobené spíš tím, že muži odcházejí do důchodu později a mají v průměru za sebou více pracovních zkušeností. Ženy

častěji dávají přednost rodině – muži v průměru za život tráví v práci dvakrát více hodin. Navíc, ženy častěji dávají přednost povolání, které je nějakým způsobem naplňuje (i na úkor mzdy), zatímco pro muže je rozhodující finanční ohodnocení.

Ideologie politické korektnosti odměňuje status oběti. Vede ke zvrácenému chování, v lepším případě k závislosti na sociálních dávkách, v horším případě k inscenování rasistických útoků na sebe sama. Co je horší, někdy – v případě lpění na socialistickém zdravotnictví, které potlačuje kvalitní péči – doslova zabíjí lidi.

Jak je možné, že se politická korektnost tak snadno zabydlela na amerických univerzitách a posléze v celém západním světě, od médií přes úřady po nadnárodní korporace? Proto, že ekonomický marxismus evidentně prohrál s kapitalismem. Politická korektnost se stala vhodnou náhražkou, vtělením marxistické ideologie do oblasti kultury.

Politická korektnost je produktem bohat-

ství a zhůvěřilosti západního světa. V chudých státech samozřejmě nemá šanci, je luxusem, který si chudé společnosti nemohou zkrátka dovolit. A v tom je i naděje, že jednou opustí i Západní svět, kterému již šlapou na paty Indie a Čína, a Evropa brzy pochopí, že už je jen politicky korektní, ale už není nejbohatší.

Kniha je uvedena předmluvou, z pera novináře Lidových novin Martina Weisse, která představuje samostatnou esej. Martin Weiss asi mluví z duše mnohým čtenářům, když říká: „Politická korektnost je k smíchu a u nás nemá šanci. Tak mi to aspoň připadalo. Práce Anthonyho Browna nás však přesvědčuje, že politická korektnost je záležitost velmi vážná.“ (pm)

Z anglického originálu „The Retreat of Reason. Political Correctness and the corruption of public debate in modern Britain“ přeložila Milena Turner. Vydalo nakladatelství Dokořán, 2009. Cena 250 Kč, 156 stran.

Petr Mach, ekonom a bývalý poradce prezidenta Václava Klause ve své nejnovější knize podává zákulisní svědectví procesu schvalování Lisabonské smlouvy. Kniha je bohatou dokumentací jednání s Evropskou unií od vstupu ČR do EU do současnosti. Autor uvádí řadu překvapivých, místy až skandálních výroků nejvyšších českých i evropských představitelů. Kritiku z neschopnosti hájit české národní zájmy sklízí jak Mirek Topolánek, tak Vladimír Špidla, Miroslav Kalousek či Jiří Paroubek. Petr Mach nepřímo polemizuje i s tezí Václava Klause, že „Evropská unie nemá alternativu“ a popisuje možnou budoucnost České republiky uprostřed Evropy jako nezávislého státu s nízkými daněmi a volným obchodem bez zbytečných regulací.

Na existenci Evropské unie si většina z nás zvykla. Řadu drobných i větších omezení, počínaje drobnou administrativní šikanou a konče zásadními politickými koncepcemi proto bereme fatalisticky: jako neměnnou danost. Jako něco, co si vrchnost vymyslela a tak to zkrátka být musí. Někteří z nás dokonce po potřebě silné ruky Bruselu přímo volají. Stále ještě žijí v blažené víře, že „Bruselané“ jsou nadlidé obdaření inteligencí, dobrotou a poctivostí, čehož my, nedokonalí Češi nikdy nedosáhneme. Často si v této souvislosti vybavuji slova právního historika J. Klimenta, který v roce 1939 vítal německou okupaci mimo jiné těmito slovy: „Pro nás samostatnost byla neštěstím. Tvoří se impérium a my si musíme v jeho rámci najít skrovné místo.“ Těm, kdo uvažují o dnešní EU podobně, by kniha Petra Macha měla otevřít oči.

Pavel Kohout, ekonom

Konečně publikace, která s ekonomickou profesionalitou, ověřenými fakty a číslicemi věcně a citlivě shrnuje argumenty, které se já snažím s britskou zkušeností Čechům sdělit už patnáct let: Evropská unie je kolosální byrokratický podvod na občanech evropských států, stojící na setrvačnosti neustále rostoucích a nekontrolovatelných veřejných výdajů, upevňování absolutní moci neodvolatelných vládařů a šikanování občanů neustále rostoucím množstvím regulací. Přijetím Lisabonské smlouvy se stala nerefornovatelná a nastoupila cestu k zániku západní demokracie.

Benjamin Kuras, spisovatel

Kniha je užitečným průvodcem občana po stále více neprůhledném procesu, v němž politici a úředníci rozhodují o každodenním životě člověka. Měl by si ji přečíst každý, kdo se o politiku, právo a ekonomiku aspoň trochu zajímá, ať už si přeje pravomocí pro Brusel více nebo méně.

Miroslav Ševčík, ekonom

Doporučená cena 120,- Kč

Kupujte u svých knihkupců nebo na <http://www.kosmas.cz>

Laissez-Faire, měsíčník pro svobodu jednotlivce. Čte se [le-se-fér]. Vydává: občanské sdružení Laissez Faire. Adresa: Bozděchova 8, 150 00 Praha 5. Tel.: 777 848 037, smetka@nechtenasbyt.cz. Redakční rada: Petr Mach, Radim Smetka, Jaroslav Bachora. Internetový archiv: <http://www.nechtenasbyt.cz>. Číslo účtu: 1011153517/5500. Náměty, články, reakce, zájem o předplatné, zájem o inzerci uvádějte na výše uvedený kontakt. Registrace MK 8183. ISSN 1212-8597

ÚŘAD NA ZRUŠENÍ

V této rubrice představujeme úřady, které žijí z peněz daňových poplatníků a jejichž existence je zbytečná nebo dokonce škodlivá. Jsme přesvědčeni, že odstraňování zbytečných úřadů je jediná cesta k omezení korupce a účinná cesta ke snížení daňového břemene.

GARANČNÍ FOND OBCHODNÍKŮ S CENNÝMI PAPIŘY

Vznik: Fond byl zřízen zákonem 362/2000 Sb.

Počet zaměstnanců: 4

Provozní výdaje: 30 milionů

Z toho mzdové náklady: 7 milionů

Hospodaření: Tato státní instituce je rekordmanem v mzdových provozních výdajích. Průměrný plat zaměstnanců je 146 tisíc korun měsíčně. Fond je přitom mimo jakoukoliv pozornost ministerstva financí. Fond hospodaří se státními dotacemi a s příspěvků, které do něj musí povinně odvádět 50 licencovaných obchodníků s cennými papíry. Státní dotace fondu v roce 2008 činila 800 milionů korun. Příspěvky placené obchodníky činí 0,01% hodnoty investovaného majetku klientů, a 2% hodnoty provizí placených klienty za služby obchodníkům. Roční výnos z příspěvků činí 120 milionů korun.

Činnost: Fond vybírá příspěvky od obchodníků s cennými papíry a vyplácí odškodnění ve výši 90% investic klientům zkrachovalých obchodníků s cennými papíry. Fond dosud převzal závazky ve výši 2 miliard korun po 10 zkrachovalých soukromých investičních společnostech (Private Investor, a.s., KTP Kvantum a další).

Hodnocení: Investování do cenných papírů je riskantní činnost, kterou lidé podstupují dobrovolně s vidinou zisku a s vědomím rizika. Riziko by mělo zůstat na investorech a stát by se o ně neměl starat. Stát svým zásahem vytváří morální hazard a vzbuzuje v investorech lačných po zisku dojem, že jsou zbaveni rizika. Chtěli-li se někteří obchodníci pojistit dobrovolně, nechť tak činí, stát má dát ale od nich ruce pryč. Dost na tom, že stát garantuje vklady v bankách.

Verdikt: Fond je třeba zrušit, jakož i povinnost obchodníků odvádět fondu příspěvek z hodnoty majetku klientů. Investování do cenných papírů není oblast, v níž by se měl o lidi starat stát. Fond jsme museli zřídit na základě směrnice Evropské unie 7/1997, která nařizuje členským zemím EU organizovat systém odškodňování investorů. Dokud budeme členy EU, nesmíme fond zrušit pod hrozbou finančních sankcí EU. (pm)

NOVÝ PORG GYMNÁZIUM

Nový PORG – gymnázium

Pod Krčským lesem 25, Praha 4

tel.: 777 019 191

e-mail: info@novyporg.cz

www.novyporg.cz

Přijímáme studenty z 5. tříd ZŠ.

Uzávěrka přihlášek je 6. dubna 2010

ve 12 hodin.

- česká škola pro česky mluvící studenty s výukou řady předmětů v angličtině
- kvalitní učitelé z anglicky mluvících zemí
- plánované zakončení studia mezinárodně uznávanou zkouškou i českou maturitou
- široká nabídka sociálních stipendií i pro rodiny s průměrnými příjmy
- v nadcházejícím školním roce přijímáme dvojnásobný počet studentů

DNY
OTEVŘENÝCH
DVEŘÍ
11. listopadu 2009,
13. ledna a 10. února
2010 vždy středa
od 17 hodin

Nakladatelství C.H. BECK

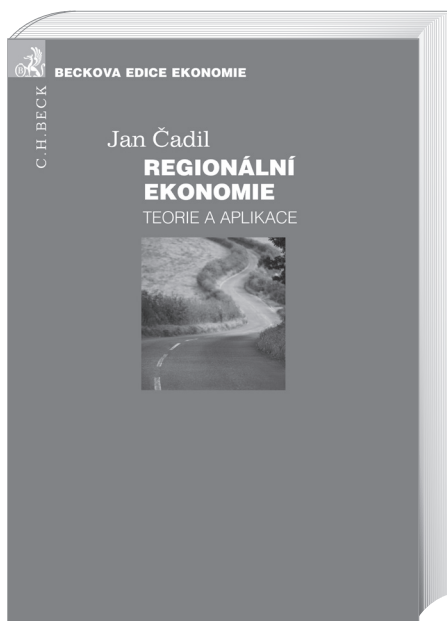

JAN ČADIL

Regionální ekonomie

Brožované, 176 s., obj. č. BEK 27, ISBN 978-80-7400-191-8

- Region a regionální ekonomie
- Teorie lokalizace
- Formování regionální poptávky, prostorová struktura
- Regionální produkce, regionální růst
- Nástroje analýzy regionálního růstu a rozvoje
- Regionální trh práce
- Trh půdy
- Teorie měst

Publikaci lze objednat s 5% slevou v e-shopu na adrese www.beck.cz, nebo písemně na adrese: Nakladatelství C. H. Beck, Řeznická 17, 110 00 Praha 1 tel.: 225 993 959, fax: 225 993 920, e-mail: beck@beck.cz

PORG LIBEŇ

PORG – Libeň

Lindnerova 3, Praha 8

tel.: 608 223 208

e-mail: porg@porg.cz

www.porg.cz

Přijímáme studenty z 5. tříd ZŠ.

Uzávěrka přihlášek je 6. dubna 2010

ve 12 hodin.

- osmileté gymnázium s devatenáctiletou tradicí
- škola s rodinnou atmosférou (jen 192 studentů)
- vynikající úspěšnost absolventů při zkouškách na žádané VŠ
- škola připravuje studenty k mezinárodním jazykovým zkouškám CAE, ZD a DELF
- rozsáhlý mezinárodní program – mj. rok studia v zahraničí na partnerských středních školách

DNY
OTEVŘENÝCH
DVEŘÍ
10. listopadu 2009,
12. ledna a 9. února
2010 vždy úterý
od 17 hodin

Těšíme se
na Vaši návštěvu!

Mgr. Václav Klaus
ŘEDITEL ŠKOLY